

Anže Ipavic

Meditacije 2

GALERIJA
Zgornji trg
SENTJUR

Anže Ipavic, pravnuk Josipa Ipavca

Anžeta Ipavica sem spoznala, ko je bil z očetom Božidarjem Ipavicem na obisku v Šentjurju. Izrazil je željo, da bi svoje slike razstavil v kraju, od koder izvirajo njegovi znameniti predniki Ipavci. To je odlično sovpadlo s praznovanjem leta Josipa Ipavca, ki ga je vlada RS razglasila na pobudo Občine Šentjur. Tako se je v marcu 2021 predstavil v Knjižnici Šentjur z razstavo *Pandemonium*, februarja 2022 pa v Galeriji Zgornji trg Šentjur z *Meditacijami 2*; dela slednje razstave so v okenskih okvirjih iz rojstne hiše Josipa Ipavca, zato so še posebej povezana z znamenito rodbino.

Anže Ipavic, pravnuk Josipa Ipavca, je diplomiral iz filozofije in medjezikovnih študij angleškega jezika na Filozofski fakulteti Univerze v Mariboru. Naslednje leto je preživel na študiju biologije na Biotehniški fakulteti v Ljubljani, naslednja tri leta pa je študiral kognitivno znanost na Pedagoški fakulteti Univerze v Ljubljani. Je slikarski samouk. Slikarstva se je učil pri svoji mami, likovni pedagoginji. Njegova dela variirajo med

abstrakcijo in fantazijsko figuraliko. Vanje pogosto vključi simbole, napise, sporočila ali slogane. Navdih črpa iz raziskovanja notranjega sveta ter konceptov.

Za marčevsko razstavo je izbral naslov *Pandemonium*, ki ga razumem kot napoved za danes in jutri: nered, nemir in zmešnjava v človeški skupnosti, ki jo je povzročil novi virus, ki je nekako prešel z živali na človeka. Domišljavost človeka pri prekomernem izkoriščanju naravnih bogastev, ki so tudi življenjski prostor mnogim živalim, bo imela za posledico nove viruse in epidemije tudi v prihodnosti. Anže s svojimi deli svari pred nevarnostjo človeške domišljavosti – pred babilonskim pandemoniem. Ta svetopisemski dogodek je bil v zgodovini umetnosti navdih že mnogim velikim umetninam.

Tatjana Oset,

direktorica Knjižnice Šentjur, 19. decembra 2021

Neviden 1

Pandemonium - umirjanje kaosa

Večina v knjižnici razstavljenih del mladega, obetavnega ustvarjalca Anžeta Ipavica je nastajala v času epidemije koronavirusa. Ustavitev javnega življenja za mnoge pomeni grožnjo, a obenem priložnost za premislek o temeljnih bivanjskih dilemah.

Ni nenavadno, da so se v obdobju zbledelih človeških stikov in soočanja s samim seboj v tesno odmerjenih prostorih tudi v samem ustvarjalcu porajala vprašanja, ki so posledica razmisleka o samoti, strahu in tesnobi.

Neviden 2

Neviden 3

Neviden 4

Pandemonium 1

Pandemonium 2

Pandemonium 3

Na slikah iz osrednjega cikla *Pandemonium* se tovrstna občutja izražajo skozi množico brezizraznih, zamaskiranih obrazov ter skozi zaprte prostore in temne nanose, ki so kontrapunkt odprtim, s svetlobo prežarjenimi področjem, kakršna sevajo s površine platen. Pri omenjenem ciklu, ki je sicer tudi naslov pričujoče razstave, je v ospredju kaos. Besedo *pandemonium* v originalu sicer poznamo tudi iz

znamenitega Miltonovega *Izgubljenega raja*, v katerem je sinonim za središče pekla.

Z vidika vsebinskih poudarkov je apokaliptičen naslov razstave še toliko bolj primeren situaciji, saj zveni precej podobno kot beseda *pandemija*.

V kontekstu duha današnjega časa so maske, na kakršne naletimo tudi na platnu *Obiskovalci*,

gotovo dovolj zgovoren akcent, čeprav lahko omenjeno sliko kot mnoge druge beremo seveda tudi popolnoma drugače.

Sodeč po dosedanjem delu so likovni razmisleki mladega Anžeta Ipavica oblikovno razpeti med mimetičnim in abstraktnim načinom

upodabljanja. V tem pogledu se avtor uvršča med dediščino modernizma 20. stoletja, ki še vedno odmeva v sodobnih in kompleksnih umetnostnih praksah. Pri koncipiranju slike igra zanj pomembno vlogo domišljija, medtem ko na nekatere plasira ustrezna besedna sporočila in slogane.

Obiskovalci

Na platnih, ki so naslovljena *Neviden*, je več abstrahiranih prvin, medtem ko so denimo na slikah *Kerber* in *Prometej* v ospredju figuralni in pripovedni elementi, ki v kontekstu pomenov in njihovih razmerij, kakor jih dojema avtor, tvorijo enkrat bolj arhetipske, skoraj jungovske, drugič bolj enigmatične celote. Nekatera dela nazorneje razkrivajo, da se je

Kerber

avtor posvečal različnim načinom gradnje
prepričljivega iluzionističnega prostora ter
ponazarjanju gibanja na dvodimenzionalni
slikarski podlagi.

Tudi po barvnih poudarkih, ki se nizajo v registru
od umirjenih do bolj eksplozivnih, je čutiti
eksperimentalne prijeme, pri čemer lahko akrile
razdelimo v več prepletajočih se skupin.

Prometej

Stolp

Ipavic, ki je v likovnem mediju samouk, je svoje zgodnje poglede na slikarstvo izoblikoval pod vplivom svoje mame, sicer likovnice in profesorice umetnosti na srednji šoli. Značilno za njegov način dela je, da združuje filozofske, psihoanalitične, ezoterične oziroma duhovne prvine, ki se odražajo v konkretnih, premišljenih likovnih rešitvah. Na površine platen domiselno projicira svoje videnje in zanimanje za človekove

zavestne in podzavestne vzgibe, ki jih je poglobil skozi dodiplomski in podiplomski študij filozofije oziroma kognitivnih znanosti. Z vidika te temeljne usmerjenosti v spoznavne vidike človeškega obstoja je logično, da je njegov vizualni jezik prepreden s koncepti in idejami, ki ga okupirajo in so mu izziv tudi v trenutkih, kadar ne slika. Razpon zanimanja, ki vsebinsko stimulira kompozicije Anžeta Ipavica, sega od budizma, taoizma, zgod-

njega krščanstva in piscev, kot je Alan Watts. Vendar motivi, ki vznikajo iz razmisleka o tovrstnih paradigmah ali se morda napajajo s klasičnimi miti, kakor nam jih je posredovala dediščina zahodne ali vzhodne misli, niso le aluzije na idealizirano preteklost. Da bi duhovno univerzalna in filozofska spoznanja prenesel v kreativen in sodobni likovni jezik, jih mora avtor prekvasiti skozi osebno izkušnjo, tudi tako, da se poslužuje psihedeličnih stanj.

Anže Ipavic se kot sogovornik odlikuje po presunljivo zreli filozofski artikulaciji. Duhovnosti ne dojema kot reliktni zgodovinski mišljenja, pač pa jo izpričuje sredi vidne in banalne sedanosti, kakršno sicer doživlja kot mlad in do družbenih razmer kritičen esteta v teh nenavadnih časih. V splošnem je razstavljenih del moč razumeti kot vsestransko raziskovanje likovnega medija, obenem pa kot potapljanje v globine lastne duševnosti, s tem pa tudi iskanje harmonije v

svetu, ki je padel s tečajev. Na slikah, kot sta *Jama*, v katero se bojiš vstopiti, skriva zaklad, ki ga iščeš ali *Stolp*, je videti, kakor da so notranji in družbeni konflikti uravnoteženi. Na ta način se nam avtor razkriva tudi v umirjenih, liričnih tonih, ki so na barvno in konceptualno bolj dramatičnih slikah ostali prikriti. Ti so v sozvočju s časi pred pandemijom in morda tudi bližje prihajajoči resničnosti, v kateri bo več prostora za srečanja in občutenje kolektivne varnosti. **R.S.**

*Jama, v katero se bojiš vstopiti, skriva zaklad,
ki ga iščeš*

Nulite

Dviganje

Modrost

Izgini

Meditacije 2

Anže Ipavic je samouk, ki na slikarske površine projicira vedno bolj samosvoja, mladostna videnja sveta. Kot študenta filozofije oziroma kognitivne znanosti ga vznemirjajo človeška duševnost, ezoterika in svet v najširšem pomenu besede, od vidne predmetnosti do pojavov v globalni kulturi. Na najnovejših platnih, ki jih je naslovil *Meditacije 2*, je poglobil odnos med verbalnimi in vizualnimi prvinami. Zanj so namreč značilna besedna sporočila in slogani, s katerimi stimulira dogajanje na sliki. Rezultat je enigmatičen

vizualni jezik, ki je prepreden z asociacijami, razmisleki, koncepti ter idejami popkulture in duhovnosti.

V marsikaterem delu začutimo mladostni upor, a tudi že ironično distanco. Slikar na različne načine izraža zahtevo po preseganju konvencij, trpke resničnosti konkretnega prostora in tesnobnega časa, v katerem živimo. Denimo, na sliki z napisom *Dviganje* zasledimo besedni zvezi *Above the wind* (»Nad vetrom«) in *Infinite wisdom is calling* (»Neskončna modrost kliče«), ki ju slikar razume v kontekstu mitske civilizacije, Hiperborejcev. Na sliki *Izgini* je vključil stavek popularizatorja vzhodnih filozofij Alana Watsa:

Maline

Ženski obrazi

Kapuće

Konji

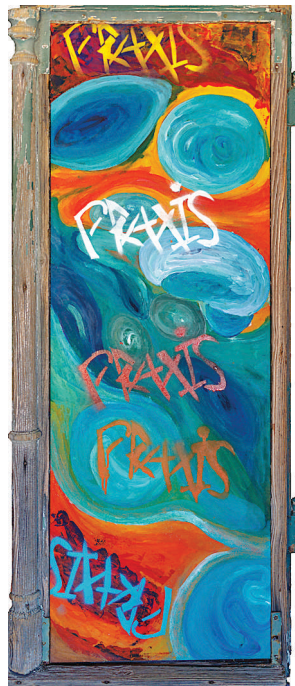
Hey man, get lost («Hej, človek, izgubi se»). Tudi slika *Patogen, Imunogen* z motivom pesti in znakom za anarhijo bi lahko razumeli v smislu osebnega in kolektivnega prerojenja. Na sliki *Moški* pa je upodobil obraz ameriškega športnika in javnega govornika Davida Gogginsa, ki je zagret zagovornik osebne, predvsem moške transformacije.

Ustvarjanje Anžeta Ipavica je v likovnem oziru razpeto med mimetičnim in abstraktnim načinom upodabljanja. Posebnost teh vertikalnih slik je tehnika

pri kateri gre za slikanje na vezano ploščo in okenske okvirje. Pri delih kot so *Zemlja, Znamenje, Kača, Maline* in *Kapuce* so v ospredju likovni problemi, prostorska umeščenost posameznih elementov, njihova medsebojna razmerja, zemeljske ali bolj eterične energije, ki izžarevajo v barvitih, deloma gostih nanosih. Ipavic intenzivno raziskuje možnosti izražanja v smislu barv, motivike, koncipiranju prostora, tipografije in seveda pomenov slike. Svoje razumevanje umetnosti postopoma približuje eksperimentiranju, ki se preveša v lahkotno igro. **R.S.**

Zemlja

Praxis

Žrtev

Znamenje

Dvom

Kača

Moški

Patogen, Imunogen

Izdala in založila:

Knjižnica Šentjur, 2021

Zanjo: Tatjana Oset

Izdajo kataloga je

finančno podprla

Občina Šentjur.

OBČINA ŠENTJUR

Knjižnica Šentjur

Besedilo: R.S.

O avtorju: Tatjana Oset

Oblikovanje: Mojca Cerjak

Tisk: PROgraf, 2021

Naklada: 150 izvodov

Vse pravice pridržane.

3. februar – 4. marec 2022

Galerija Zgornji trg Šentjur

Galerija je odprta vsak
delavnik od 9. do 16. ure.

Ob sobotah, nedeljah in
praznikih je odprta po
predhodnem dogovoru.

Informacije: TIC Šentjur,
telefon: 03 749 25 23.

